

Michael Matschilder, Elizabeth, soția sa, și Hanz Gurtzham, închiși la Viena în 1546 A.D. timp de trei ani, ulterior eliberați în urma unei conflagrații, ultimul din ei fiind iarăși prins și apoi înecat în Dunăre, în 1550 A.D.

În anul 1546, fratele Michael Matschilder, numit și micul Michael, un slujitor al lui Isus Hristos și al bisericii sale, și alte două persoane, și anume soția sa Elizabeth și Hans Gurtzham, un cizmar, au fost arestați și cercetați la Altenburg, în Kærnthen Superior. Un doctor și un om învățat din Villach au disputat cu ei; dar acest frate le-a dat astfel de răspunsuri, încât au trebuit să se retragă în confuzie, neputând să realizeze nimic.

Apoi au fost conduși în lanțuri de fier prin Styria și au fost duși la Viena, la închisoare, la temnicer, care a spus: „Veniți, vă voi duce într-o boltă, unde sunt și alți frați de-ai voștri. Acolo se aflau Hans Staudach și trei tovarăși de închisoare.

Când s-au întâlnit, s-au îmbrățișat și s-au sărutat și L-au lăudat pe Dumnezeu, care i-a adus împreună pentru gloria Numelui Său. Hans Staudach și cei trei tovarăși de închisoare au fost apoi executați; dar ceilalți au fost ținuți în închisoare mai mult timp, adică aproximativ trei ani, și anume până în anul 1549, când a avut loc o conflagrație în oraș.

Atunci, așa cum se obișnuiește în acest oraș atunci când are loc o conflagrație, porțile orașului au fost închise, iar prizonierii au fost eliberați. După ce focul a fost stins, fratele Michael și soția sa, prin providența lui Dumnezeu și cu ajutorul unui cetățean, au scăpat din oraș și au venit la biserică. Astfel, Dumnezeu i-a eliberat nevătămați și în pace.

Dar Hans Gurtzham s-a întors în închisoare și a mai fost închis acolo încă un an,

adică până în anul 1550, când a fost executat, în jurul lunii iunie, fiind înecat în Dunăre, în dimineața unei anumite vineri devreme.

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.